

پژوهشگران و کارشناسان سیاست خارجی دولت جدید آمریکا را مورد بررسی قرار دادند

پلیتیک ترامپ دوم

«دونالد ترامپ» در حالی روز گذشته بار دیگر به دفتر سابقش در کاخ سفید بازگشت که یک پرسش مهم، ذهن ناظران را به خود مشغول کرده است: اینکه آیا او همان سیاست‌های پیشین را در قبال جهان و ایران در پیش خواهد گرفت یا رویکردی تازه را در دستور کار قرار خواهد داد؟

رسانه دولت - ملت در سی امین سالگرد خود میزبان معاون اول رئیس جمهوری، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و جمعی از فرهیختگان بود

عارف در تحریریه «ایران»

معاون اول رئیس جمهوری؛ روزنامه ایران همیشه یک رسانه مستقل بوده و سعی نکرده است صرفاً به دولت اتکا کند | امروز جامعه ما با چالش‌های فرهنگی و اجتماعی جدی روبه‌روست، بنابراین باید نگاه سیاسی را کنار گذاشت و با نگاه فرهنگی با آنها مواجه شد | انتقال پایتخت یک پروژه چندین ساله است و سازوکار پیچیده و بررسی‌های خاص خود را دارد | قرار نیست فردا صبح که مردم از خواب بیدار می‌شوند پایتخت انتقال یافته باشد، این موضوع یک پروژه چندین ساله است | امکان فقط یکی از مکان‌های مطرح شده در مورد پایتخت است |

گزارش

همه بزرگان برای روز میلادی ویکی‌سالگی رسانه دولت - ملت آمدند

عارف در تحریریه «ایران»

یک بهمن ماه سال ۱۳۷۳ اولین شماره روزنامه ایران منتشر شد. جشن سالگرد ۳۰ سالگی انتشار روزنامه ایران دیروز با حضور میهمانان ویژه‌ای در مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران برگزار شد. محمدرضا عارف معاون اول رئیس جمهوری، سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، حسین جابری انصاری مدیرعامل خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، فریدون وردی‌نژاد مؤسس روزنامه ایران و مدیران ادوار روزنامه ایران در دولت‌های مختلف، میهمان «ایران» بودند. میهمانان ابتدا از بخش‌های مختلف تحریریه روزنامه ایران بازدید کردند. معاون اول رئیس جمهوری و وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، حسین بازدید با اعضای تحریریه روزنامه ایران عکس یادگاری گرفتند. عارف و صالحی با حضور در بخش‌های مختلف روزنامه، نحوه تولید و انتشار اخبار و گزارش‌ها را در هر سرویس، از اقتصادی و سیاسی تا فرهنگی و اجتماعی جویا شدند.

معاون اول رئیس جمهوری در سخنان خود در این آیین که پس از بازدید از تحریریه برگزار شد، با تأکید بر اهمیت و جایگاه رسانه‌ها در روشنگری و آگاه‌سازی جامعه و ایجاد همگرایی در راهبرد وقایع، گفت: در سال‌های بعد از انقلاب اسلامی ما در بخش رسانه با چالش‌های زیادی مواجه بودیم و صورت بودن و تحمل، نیاز واقعی ما در آن مقطع بود. بنابراین فلسفه تأسیس روزنامه، ایجاد همگرایی و به تقاهم رساندن همه نقطه نظرات بود که رسانه بهترین ابزار آن بود.

محمدرضا عارف با بیان اینکه روزنامه ایران همیشه یک رسانه مستقل بوده و سعی نکرده است صرفاً به دولت اتکا کند، افزود: «ایران» فراز و فرودهایی داشته و من به عنوان یکی از خوانندگان روزنامه، باید بگویم در مقطعی رغبت نمی‌کردم این روزنامه را بخوانم، این حرف من موضع سیاسی نیست، موضع خواننده‌ای است که می‌خواهد حرف خود را در روزنامه ببیند و بخواند.

وی آسیب‌شناسی از فعالیت روزنامه ایران در سه دهه گذشته را ضروری دانست و گفت: نمی‌خواهیم به گذشته برگردیم، زیرا در قاموس روزنامه‌ها، جبران کردن خطاست، نگاه روزنامه ایران هم باید به آینده باشد، اما آسیب‌شناسی گذشته موجب می‌شود به خطاهای گذشته بازنگردیم.

ادامه در صفحه ۲

برادر گرمی جناب آقای محمد خدایی
مدیرعامل پیشین خبرگزاری جمهوری اسلامی

ممبیت بزرگ درگذشت والده ارجمند جنابعالی را تسلیت گفته از خداوند قادر متعال برای آن عزیز سفرکرده رحمت و مغفرت و برای شما و همه بازماندگان صبر و اجر طلب می‌کنیم.

حسین جابری انصاری، هادی خسروشاهین، جواد دلیری، علی متقیان و دوستان و همکاران شما در خبرگزاری جمهوری اسلامی و مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران

آگهی مزایده شماره ۱۴۰۳/۲۰۳/ه.ف.

یک سازمان دولتی

در نظر دارد املاک خود را از طریق مزایده عمومی به فروش برساند.

شرح در صفحه ۶

بدون روتوش

۵ شوک در روز اول آتش بس

محمدحسن فایضی
کارشناس مسائل فلسطینی

کاری‌ها در جاده‌های تخریب شده در اوایل صبح یکشنبه با اینکه هنوز آتش بس از سوی اسرائیل اعلام نشده بود، حسابی صهیونیست‌ها را شوکه کرد. در فضای نوارغزه به چه امید به شمال و شهر غزه برمی‌گردند؟ و حتی برخی تحلیلگران سیاسی و رسانه‌های جامعه صهیونیستی با شوک‌های پیاپی روبه‌رو شود؛ شوک‌هایی که در کنار آرامش و ثبات فضای نوارغزه خودش نشان دهنده عیان پاسخ به این پرسش بود که کدام سمت را می‌توان حداقل شکست خورده ۴۷۰ روز نبرد خطاب کرد.

شوک اول - سیاسی: اولین شوک در فضای سیاسی رخ داد. با اینکه در هفته گذشته از اخبار رسانه‌ها و حتی بیانیه‌های خود حزب بن گویر این گونه برداشتی می‌شد او استعفا نخواهد داد و از کرسی‌های داد؛ فشاری که در ادبیات اسنورتیج اما بن گویر و هم حزبی‌اش تصمیم گرفتند به طور رسمی استعفا دهند و از ائتلاف با نتانیاهو خارج شوند. این شوک سیاسی، نتانیاهو را در موضوعات دیگر به‌واسطه رسیدن کرسی‌های ائتلاف به سرانجام رساند. تحت فشار قرار خواهد داد؛ فشاری که در ادبیات اسنورتیج یکی دیگر از رهبران حزب راستگرای قدرت صهیونیستی یا ۷ کرسی مشخص است و سعی دارد نتانیاهو را در برخی سیاست‌ها در غزه تحت فشار قرار دهد. شوک سیاسی در کنار انتقادهای فراوان حتی نظامیان از آتش بس، قدرت مانور رسانه‌ای را از فضای عبوری گرفت.

شوک دوم - تسلط میدانی قسام: از شوکه کننده‌ترین تصاویر پس از آتش بس که سهم زیادی را در فضای عبوری و رسانه‌ها به خود مشغول ساخت، حضور پرتعداد نیروهای قسام با سلاح ماشین و لباس‌های فرم پلیس، نیروهای امنیتی و... در سراسر شهرهای نوارغزه بود. حضور قسام جنگ روانی بزرگی برای تثبیت برگزاه عدم نابودی توان نظامی حماس بود و شوکه کننده برای رسانه‌های صهیونیستی.

شوک سوم - بازگشت مردم به شمال: شوک بعدی رسانه‌های صهیونیست‌ها، تصاویر بازگشت مردم به شمال و بالاحص شهرهای شمال شهر غزه یعنی بیت حانون، بیت لاهیا و جنابا بود. علی‌رغم تصویرسازی رسانه‌ای که آنجا کاملاً تخریب شده و دیگر بازگشتی در کار نخواهد بود، بخش‌های حضور عادی مردم در شمال و صف طولانی ماشین‌ها و

یادداشت اول

ایران و آمریکا از تعامل گزینشی خارج شوند

ناصرهادیان
استاد روابط بین‌الملل دانشگاه تهران

همچنان تحت تأثیر قدرت آمریکا قرار دارد. در ایالات متحده به دلیل نیروی دریایی و پایگاه‌های نظامی گسترده، به عنوان تنها قدرت جهانی مطرح است و چین و روسیه و اروپا در مقایسه با این کشور، قدرت‌های منطقه‌ای به شمار می‌آیند. زیر سایه چنین جایگاهی است که در هر بحران یا تنش بین‌المللی، تصمیم‌گیری کشورها همسو با موضع آمریکا و مبتنی بر رویکرد آن تنظیم می‌شود. در چنین فضایی ترامپ با درک کامل این واقعیت، تأکید دارد هزینه امنیتی که آمریکا تأمین می‌کند، باید توسط دیگران پرداخت شود.

هرچند ایالات متحده از ورود مستقیم به مداخله نظامی پرهیز دارد و تمایلی به جنگ ندارد، اما قصدی هم برای کاهش نیروهای نظامی خود در منطقه ندارد. از همین رو قابل پیش‌بینی است که پایگاه‌ها، ناوگان دریایی و ناوهای هواپیمابر آمریکا در این منطقه همچنان پابرجا باقی بمانند.

احتمال کمی پیرامون ورود آمریکا به جنگ با ایران یا چین در دولت دوم «ترامپ» وجود دارد، اما رویکرد اصلی او که مبتنی بر مذاکره و اعمال فشار است، ادامه خواهد یافت. هدف اصلی او در دولت ترامپ رسیدن به توافق و معامله بر اساس روش‌های برنامه‌ریزی شده است؛ برای مثال، ممکن است تعرفه ۶۰ درصدی بر کالاهای چینی اعمال کند و بعد با کاهش آن به ۴۰ درصد موافقت کند، مشروط بر اینکه چین از خرید نفت ایران خودداری کند. این نوع اقدامات نشان دهنده رویکرد حساب‌شده آمریکا در عرصه بین‌المللی است. با این حال پیش‌بینی رفتار او بسیار دشوار است؛ اینکه ترامپ بلافاصله بعد از آغاز به کار اعلام کند که برای برقراری روابط حاضر است به تهران سفر کند یا همچنین از خواسته جنگ‌طلبانه اسرائیل علیه ایران حمایت کند، چندان تعجب‌آور نخواهد بود. اما آنچه مشخص است، اینکه او در راستای برقراری میز مشترک با ایران، نگاهی جدی به سیاست «فشار حداکثری» از طریق افزایش تحریم‌ها خواهد داشت.

این رویکرد که مبتنی بر سیاست پرهیز از جنگ و تداوم فشار خواهد بود، در صورتی می‌تواند در مسیر اجرا با مانع روبه‌رو شود که تهران رویکردی با این حال حضور برخی چهره‌ها در کابینه او نگرانی و ملاحظات را مبنی بر امکان همسویی با سیاست‌های تقابلی نسبت به ایران پیش می‌آورد؛ امری که شرایط را پیچیده و نیازمند رویکردی دقیق و مدبرانه از سوی ایران می‌سازد. این درحالی است که امنیت جهانی

«دونالد ترامپ» در حالی به عنوان چهل و هفتمین رئیس جمهوری آمریکا بار دیگر به کاخ سفید بازگشت که سیاست خارجی ایالات متحده در قیاس با گذشته، با پیچیدگی‌ها و عدم قطعیت‌های بیشتری همراه است. آنچه به وضوح در نئین سیاست خارجی او مشهود می‌نماید، فقدان تفکر منسجم و استراتژیک در تحقق خواسته‌هایی است که در کانون آن، شعار «اول آمریکا» را مطرح کرده است.

«ترامپ» در سخنرانی تحلیلی خود عمده تمرکز خود را معطوف مسائل داخلی آمریکا کرد که بخش زیادی از آن در صحنه داخلی به موضوع اخراج‌های گسترده، تعرفه‌های سنگین و تکیه بر انرژی‌های فسیلی اختصاص یافت. در بخش مسائل خارجی هم موضوعی شبهه‌برانگیز درباره برخی موضوعات از جمله خلیج مکزیک مطرح کرد که آن را خلیج آمریکا خواند و همچنین از اشغال خلیج پاناما سخن گفت. نکته مهم در رابطه با مواضع مطروحه توسط ترامپ درباره سیاست خارجی، سکوت او درباره موضوع ایران و جنگ اوکراین بود.

ترامپ روز گذشته در شرایطی سبک‌دل یاد کرد که سیاست خارجی او مبتنی بر نگاه شخصی و به دور از پیچیدگی‌های دیپلماسی و همکاری‌های چندجانبه است. ترامپ چند جانبه‌گرایی را به اشتباه به عنوان فرصتی برای سوءاستفاده دیگر کشورها از آمریکا تعبیر می‌کند و نقش نهادهایی همچون ناتو را در ایجاد نظم جهانی و تأمین منافع آمریکا کنار می‌گذارد. نگاه او به امنیت جهانی مبتنی بر یک ایده تجاری است و می‌کوشد امنیت را به مثابه کالا یا به نظم جهانی از دریچه‌ای ساده‌انگارانه می‌نگرد، اما تمایل چندانی برای ورود به جنگ ندارد.

با این حال حضور برخی چهره‌ها در کابینه او نگرانی و ملاحظات را مبنی بر امکان همسویی با سیاست‌های تقابلی نسبت به ایران پیش می‌آورد؛ امری که شرایط را پیچیده و نیازمند رویکردی دقیق و مدبرانه از سوی ایران می‌سازد. این درحالی است که امنیت جهانی